

[Boligministeren.]

hensyn, dels ud fra samfundsbetonede hensyn. På det lange sigt giver dette, så vidt jeg kan skønne, en mulighed for en styring af kreditten — også ud fra samfundsmæssige betragtninger — som man ikke har under det bestående system. Almindelig realkredit skulle stå åben for alle låneobjekter og administreres af ensartede institutter, mens særlig realkredit kun skulle gælde specielle områder og administreres af institutter med hver sit særlige område.

Må jeg sige om den henvendelse, der er kommet fra realkreditinstitutterne, som jeg allerede har omtalt, og som har været draget stærkt ind i debatten, at den bygger på den forudsætning, at grænserne for førsteprioritetslån og dermed for førsteprioritetsinstitutternes virksomhed og grænserne for den almindelige realkredit fremover bliver sammenfaldende. Det vil efter mit skøn kunne give en forenkling af strukturen såvel i forhold til den nuværende opbygning som i forhold til det resultat, som man nåede frem til i realkreditkommissionens betænkning, og som er indgået i de overvejelser, der ligger til grund for lovforslagets bemærkninger.

Spørgsmålet er så — og det er noget, som regeringen må tillægge afgørende vægt — om en sådan sammenkobling af institutionernes udlånsområder og lånegrænser giver den samme stramning af udlånsvirksomheden, som lovforslagene vil give — jeg tænker hermed på 9. december-forslagenes bestemmelser, som jo er gentaget i dette lovforslag. Derom vil jeg gerne sige, at for regeringen er det afgørende, at denne stramning fastholdes under hensyntagen til den almindelige økonomiske situation; men hvis der, som realkreditinstitutterne ønsker, kan findes en ordning, som muliggør, at almindelig realkredit og førsteprioritet bliver sammenfaldende, uden at dette berører den samlede nødvendige stramning af obligationsmarkedet, så tror jeg, at regeringspartierne og regeringen — og jeg kunne i og for sig også godt tænke mig folketingsudvalget som sådant — efter nærmere overvejelse ville være positivt indstillet over for at overveje en sådan tanke.

Jeg vil dog gerne gøre den tilføjelse, at hvis man skal vælge en sådan ordning, må det for det første være en forudsætning, at

det bliver en virkelig rationel ordning, d.v.s. at den medfører omfattende fusioner både i første og andet lag, og dernæst en betingelse, at en sådan ordning ikke hindrer en senere overgang til en enhedsprioriteringsordning, hvis dette skulle vise sig rigtigere, når der er gået et stykke tid og man har mere erfaring.

Hr. Kampmann beskæftigede sig også med ledelsesforholdene. Lovforslaget åbner mulighed for, at både låntagere og långivere repræsenteres; lovforslaget er i sig selv et udtryk for en samfundsmæssig kontrol, og det åbner altså også mulighed for et offentligt tilsyn. Hr. Ømann var inde på, at selve opdelingen i almindelig og særlig realkredit nødvendiggør en større kontrol, end man hidtil har haft. Jeg er meget rede til at drøfte spørgsmålet om de ansattes deltagelse, men det kan vel næppe være sådan, at ansatte kan være repræsenteret i et instituts bestyrelse. Hvis vi imidlertid på dette punkt også kan gøre et skridt frem i retning af at tilvejebringe større demokrati på arbejdsmarkedet og der er rimelige tanker herom, så lad os drøfte dem i udvalget.

Hr. Kampmann stillede nogle enkelte mindre spørgsmål. Han var betænkelig ved, at tilsynsvirksomheden finansieres af institutterne. Også dette spørgsmål kan vi naturligvis overveje i udvalget, men jeg vil dog gerne her pege på, at sparekassetilsynet og banktilsynet ifølge oplysninger, jeg har sat mig i besiddelse af, finansieres af bankerne og sparekasserne, og at vi også på andre områder har tilsynsmyndigheder, der finansieres af dem, tilsynet omfatter, uden at dette af den grund bringer det offentlige i et afhængighedsforhold.

Hr. Kampmann ville også se på spørgsmålet om afviklingsperioden for dobbeltstillingerne og mente, at man ved at foreslå 15 år var lidt large. Det er klart, at også dette spørgsmål kan indgå i overvejelserne, når vi kommer til udvalgsbehandlingen.

Jeg har allerede med det, jeg har sagt, tror jeg, beskæftiget mig med hovedparten af det, der er fremhævet af de andre ærede ordførere om lovforslaget som sådant. Jeg vil gerne sige til fru Grethe Philip, at også jeg er interesseret i tanken om indekslån, men at heller ikke jeg nærer alt for store illusioner om deres muligheder — i hvert fald ikke som noget, der kan være en slags